

HEGEDŰS GÁBOR

PILLANGÓ

HATÁS

MINDEN MINDENNEL ÖSSZEFÜGG

Kedves Olvasó!

Az adott verset az a kép ihlette, mely a vers előtt jelenik meg.
A képek a Pixabay és a Pinterest oldalokról kerültek a kötetbe,
mely kötet kereskedelmi forgalomba nem kerül, így bevétel a
szerző részére a kötetből nem realizálódik.

Mivel egy-egy kép jogtulajdonosa az adott oldalakon nem lelhető
fel, de nonprofit jelleggel a képek felhasználhatók, így kerültek, mint
ihlető képek ebbe a kötetbe.

Hegedűs Gábor

Pillangó-hatás

Képek ihlette versek

Minden jog fenntartva!

Ajánló

Öröm olvasni Hegedűs Gábor képek ihlette, „Pillangó-hatás” című verseskötetét. Érezni, látni, hogy Mestere a versalkotásnak, hisz’ könnyedén formálja lélekemelő, ritmusos költeményeit. Annyira magától értetődő minden verssora – úgy véljük, másként talán nem is lehetne megfogalmazni e kötetben látható képekről alkotott gondolatait. Csakis így: közérthetően, a maguk egyszerűségében, emberközeli gyönyörűségükben! Nincs bennük semmi pátosz vagy mesterkéeltség, ami tovább emeli kereszt és ölelkező rímes verseinek értékét, színvonalát.

Többnyire hitet, reményt sugárzó gondolatokat közvetít mindannyiunk számára, amire nagy szüksége van a ma emberének. Még a lehangoló képekről is képes valami szépet írni, örömmel töltve meg embertársai lelkét. A figyelmünket felhívja arra is:

„Miért kell mindig a rosszat látni,
hiszen így minden sivár, rideg.
Talán az élet nem mindig szmájli,
de csodákat szór néha elébed.”
(Miért kell mindig...)

Verseivel így új látásmódot közvetít számunkra. Vegyük észre a szépet és a jót is egyre embertelenebbé váló világunkban. Akkor örülni tudunk olyannak is, amin egyébként bosszankodnánk. Erre utal a kötetének alcíme is: „Minden mindennel összefügg”.

A „Pillangó-hatásban” is fontos szerepe van az álmoknak. Hiszen ábrándozásaink, álmaink teremtik meg a valóságunkat, ahogyan azt nyitóversében oly gyönyörűen megfogalmazza:

„csak a tavasz hoz majd újra
virágillattal új álmot
Valentin-nap álmaival
lombok alatt rád találok”

Olykor vigyázni kell az álommal, ha nem igazi:

„képzelet szárnyán minden enyém
csak hiú ábránd egy kósza sarki fény”
(Mondja ki a „Mit látok én ha...”versében.)

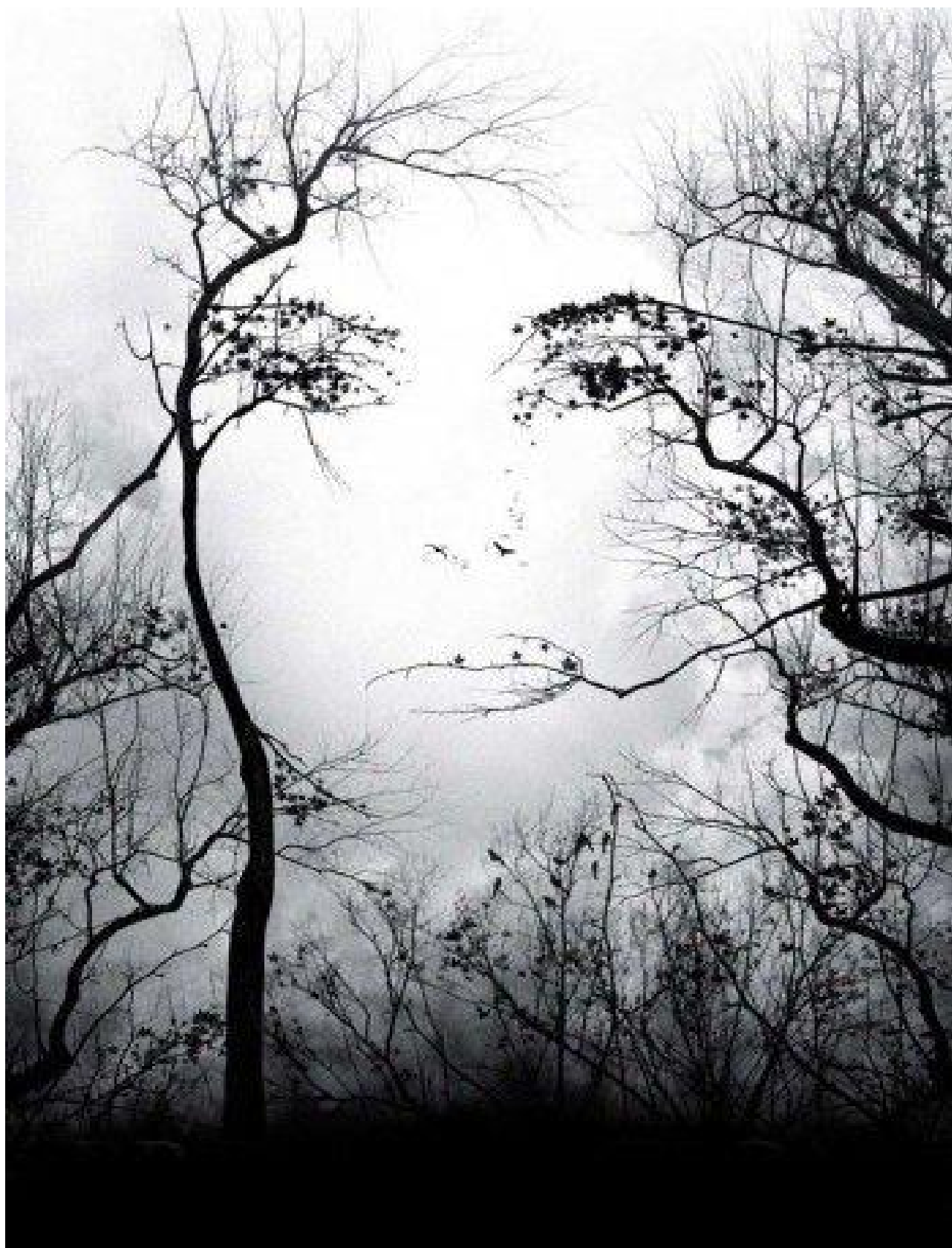
Fontos kérdés: mit tettünk eddigi életünk során? Hegedűs Gábort ez is izgatja.

„Néha egy tükör kell az asztalra,
lásd ha belenézel honnan is jöttél,
hogy tiszta szívvel gondolhass arra,
mindig mindenkor emberként éltél.”
(Néha egy tükör...)

Ha valaki megkérdezné: miért Pillangó-hatás e könyvnek a címe, versével a költő így válaszol:

„csillagködök szeszélyes távlatában...
pillangó kavalkád az élet maga...
hullik a hímper török a szárny is
pillanat az élet te is láthatod
furcsa szeszélyes mint az április
de tavaszt ígérnek jövőendő napok

Fehér József
Aranypenna -és MÍNSZ-nagydíjas,
MANE Életműdíjas író, költő,
a Magyar Kultúra lovagja

Kép: Pinterest

csak a tavasz hoz...

szunnyadó téli fák között
átdereng egy szomorú arc
 ködlepel takarta élet
mely távoli lélekbe mart
 csalódást ültet az ajkán
 szem is a távolba réved
levéltelen őszi fák között
köd-rajzoltan megidézlek

csak a tavasz hoz majd újra
 virágillattal új álmot
 Valentin-nap álmaival
lombok alatt rád talállok

Kép: Pinterest

Foltok az éjben...

foltok az éjben és kegyetlen álmok
frusztrálnak elmédben a baljós árnyak
kóbor szellem kezében varjú károg
s kampós ujjai feléd mutatnak

létből kifordult magányos óra
pihenést ígért a fáradt testnek
lidércek ösvénye vált most valóra
feszült idegek lázasan remegnek

nem érted miről szól ez az álom
ösztönösen nyúlsz kapaszkodó után
múltba zuhanni mint ősi várrom
vagy kegyetlen jövő vív harcot talán

de a hajnal sem hoz majd menedéket
lázás álmok nappal is visszatérnek

ajánlás

herceg mit akarnak tőlünk az álmok
hisz megfejteni őket alig lehet
múltat feszegetve jövőbe látok
vagy feltűnnek korábbi életek

de a döntés így is mindig enyém
a sors fintora hogy álmodom én

Kép: Pixabay

Süllyedő hajó...

süllyedő hajó mit dobál a tenger
dőlt árbocáról a kötélzet szakad
s fedélzetén a sok sok ember
soha nem látja meg már a partokat

hullám néha átcsap a hajótesten
recseg a deszka szakad a vitorla
néma borzalom fut át a testen
ordítana a száj de nincs már hangja

de fény dereng át most a zord felleget
még hiszik hogy elvergődnek a partig
nem látják a hulló vízcseppeken
a hullám a zátonyon megtörik

roppan a gerinc és sikolt a deszka
ahogy elnyeli a mélység torka

Kép: Pinterest

Hidd el mindennek...

Hidd el mindennek oka az alma,
mert oly csábosan piroslott a fán.
A "hason csúszó" talán csak azt várta:
mikor jár arra végre az a lány.

De az őrző szem némán kifigyelte,
vagy csak érezte bűnös a gondolat,
az alma, a lány, a csábítás trükkje,
de a tilosból soha nem lesz szabad.

Ledőlt minden mit szépen felépített,
almával indult útjára a harc.
Az átok sújtotta emberiséget,
markában tartja a hitbéli sarc.

Tudásért az ár, ekkora vajon?
Lány, kígyó, alma. Bűn ez, nem tudom.

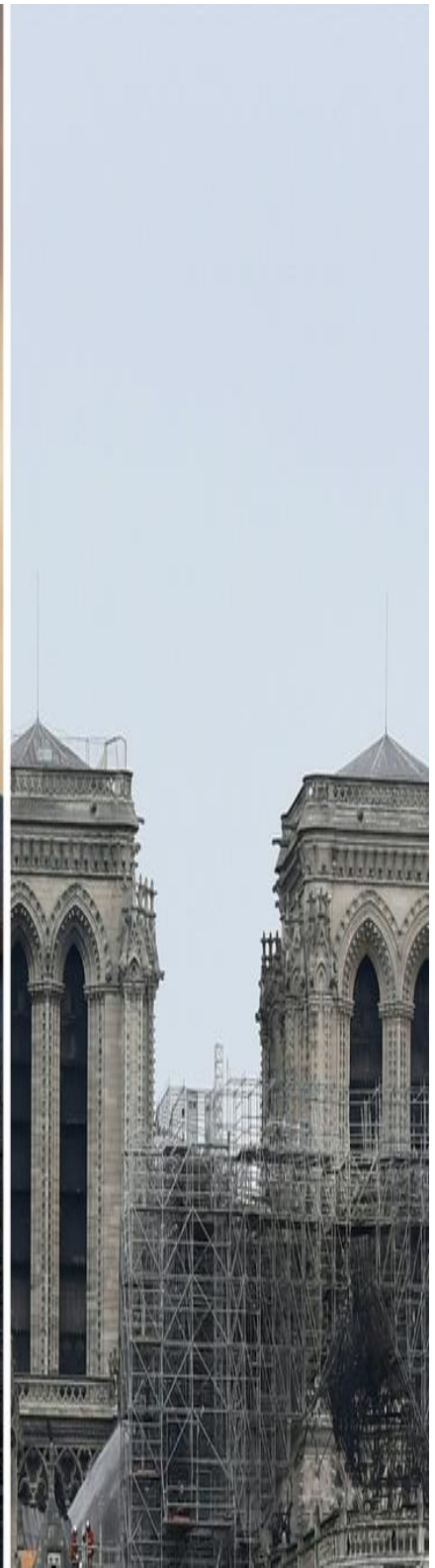

Kép: Pinterest

Lassan lefoszlik...

lassan lefoszlik minden ami szép
szürke vakolatként mállik az idő
szemed csillogásán a megdöbbenés
ha a tükrodből reggel rád tekint ő

ha a tükrodből reggel rád tekint ő
szemed csillogásán a megdöbbenés
szürke vakolatként mállik az idő
lassan lefoszlik minden ami szép

Párizs Notre Dame
Kép: Pinterest

Kérdés

Ledőlt egy torony,
hiába várták,
Isten nem mentette meg.
Ember, gondolkodj!
Így Húsvét előtt,
lehet a teremő figyelmeztetett?

Kép: Pinterest

Szerelmet súg...

szerelmet súg a tavasz lehelete
vággyal érkezik újra az ifjúság
mert nincs bizony időhöz korhoz kötve
hisz csak egy pillanat és nincsen tovább

csak a remény az mi még benned él
hiszen a kék bolygó oly csodaszép
szerelmet érzel s gond elvetél
s hozsannát zeng a tavaszi kép

gyönyörű virágok kék sárga piros
a zöldülő lombon még áttör a fény
levegő tavaszi friss és illatos
mint regénybe illő csodás élmény

a fűben aprócska gyík szalad tova
kor nem játszik hív a szerelem szava

Kép: Pinterest

Fekete szárnyak...

remetelét kegyetlen magánya
erdőtől fától kísérve a lét
szikla felszínét az eső kívájjá
de a remete csak hitével remélt

ma már a hit is felszínes és sóvár
kántált imáktól jobb lesz majd a lét
farizeus száj regél ősi dogmát
közben a szél hazugság bűzt hord szét

a kőtábla már beton alapban
írást vetít az átírt emlékezet
zsoltár hangjában oly sok a fals dallam
árnyakat rajzol ide az enyészet

fekete szárnyak nem emelnek égig
megváltásba veszni csak a fény segít

ajánlás

mert szárnya van nem biztos hogy jó is
hercegem a sorsunk is néha csal
s glóriája is lehet hamis
de az isteni fénybe ő belehal

szárnyát vesztve hullik darabokra
emlékét a másodperc elmossa

Kép: Pinterest

Az óvó szem...

két oldalt fák közében széles út
az aszfalt színe vörösben játszik
zsebre vágott kézzel ott ballagok
de a céloom még sehol sem látszik

érzem mintha mindig figyelnének
óriási csend van most felettem
talán az ura e mindenségnek
örkődik hosszú utamon helyettem

némán ballagok a szem nem pislant
csak az érzés az mire hagyatkozom
néha tán egy-egy napsugár is villant
áttörve itt-ott a sűrű lombokon

az óvó szem csak engem figyel csendben
hisz egyedül vagyok a rengetegben

ajánlás

herceg az élet bár könyörtelen
vigyázó tekintet őrzi napjaim
míg utam átvezet a rengetegen
elfogynak-e tékozló vágyaim

hallom-e újra a tavasz énekét
vagy oszlik a fény és marad a sötét

Kép: Pixabay

A lét a tét

pitypang deszantok szállnak a szélben
szirmokat bont sok sárga kis virág
harcol a létért ott lent a fűben
hiszi hogy élhető ez a világ

Kép: Pinterest

Bár egy fatörzsből...

elolvadni egy végtelen tangóban
ahogy derekad átfogja karom
feszülő testek érzélem tóban
csodás illatod magamba zárom

lehunyt szemmel is csak téged látni
miközben ringat a latin ütem
és vágyni vágyni egyre csak vágyni
örökre enyém lesz a szerelemem

s az idő talán nem fog ki rajtunk
legyen bár tavasz és nyár őszi vagy tél
tánc közben mindig összeér a vállunk
e mozdulatban csak szívünk remél

bár egy fatörzsből faragott a testünk
e táncban kicsit talán élhetünk

ajánlás

herceg e szobrok érzelmet láttatnak
még hallhatom is ahogy a csend zenél
talán ők is csak egymásra vágnak
egy percnyi élet mit e pár remél

nézem őket gondolatom szárnyal
szobrász vésőjében mennyi vágy lapult
életet adott a kiszáradt fának
s csillagfényben táncol már a múlt

Kép: A tulajdonos: Ajkay Judit engedélyével

Ha tudnád...

ha tudnád, hogy ilyenkor mit érez ő
ki tánc közben is a szívét mutatja
hisz az emberi lét olyan esendő
zene hullámain úszik a partra

hullámok hátán érni majd partra
miközben lágyan simogat a szél
talán ott egyszer ő is megtalálja
ki szavak nélkül a szívéig elér

addig csak táncol ott a színpadon
hol érzéki bájjal szól a zene
pillanat varázsa játszik az arcon
s mozdulatban él e csodás mese

áhítatvarázs mindennapi zajban
végtelen öröm dörgő tapsviharban

Kép: Pinterest

Nevem senki...

ki vagyok én kérdezem magamtól
tükörbe nézve de álarc takar
fény sem világít meg a magasból
szürke a háttér és minden bizarr

árnyék sincsen nem valós az élet
vadnak látszom a félelmeken túl
nem tudom már hogy mit is remélek
de néha a világ fénybe borul

a semmi közepén senki vagyok
fegyvert formáz a feltartott kezem
talán egyszer új álarcot kapok

nem zár magába még a végtelen
törött tükörben nem mélyülnek ráncok
álarc nélküli életre vágyok

ajánlás

hercegem a dzsekim szöggel kivert
halálfej díszíti tetovált karom
lelkemen nagyot a félelem tekert
aggódva várom minden holnapom
kifelé kemény és kegyetlen vagyok
nevem senki utamból tisztuljatok

Kép: Pinterest

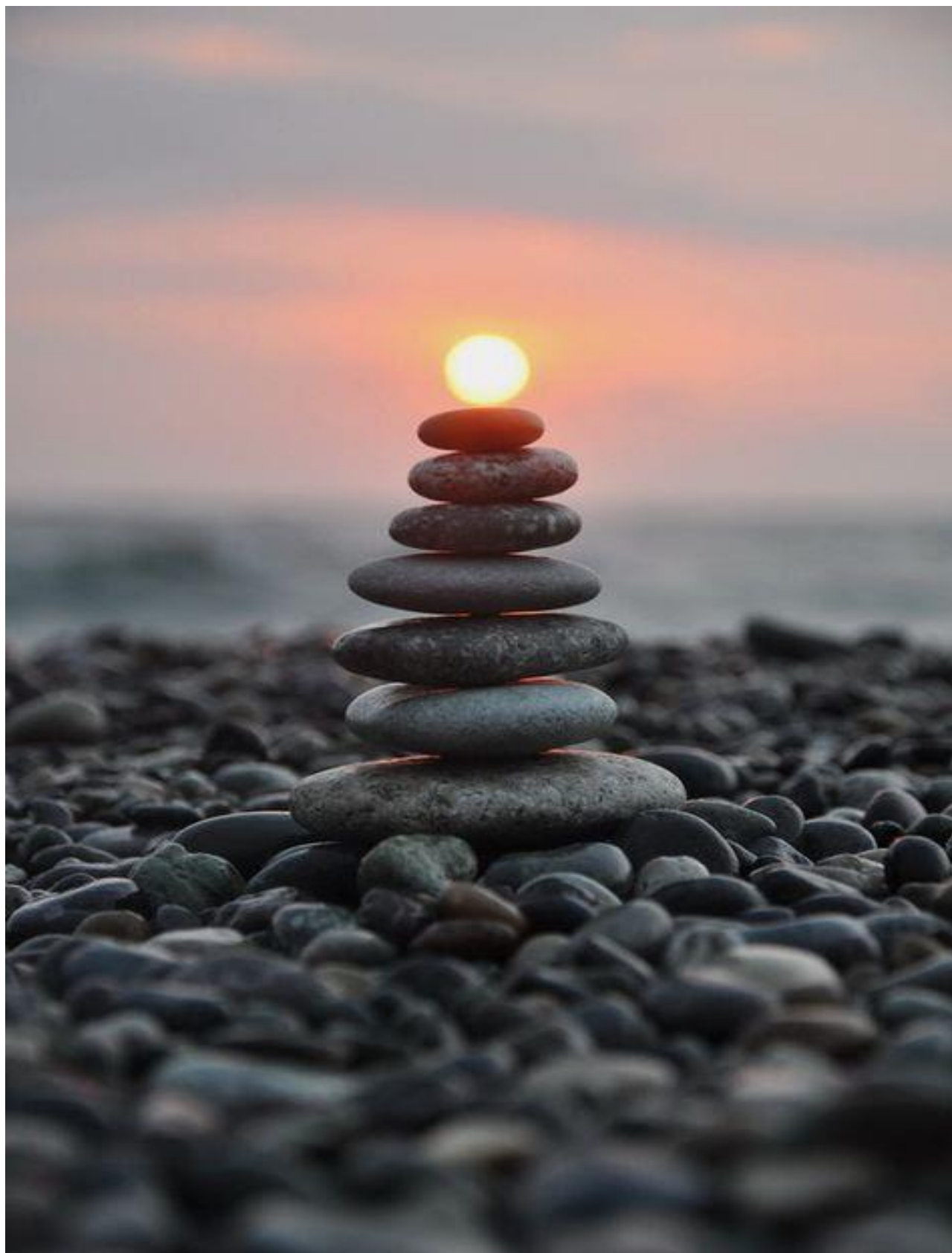
Még hallod ott belül...

Az időd véges, ezt te is tudod,
mert hajszálon függ csak az életed,
árnyékkéz mozgat múltó percekét,
a suhintás ívét már nem láthatod.

De félúton penge és kéz között,
még hangosan ketyegve jár az óra,
zsinórja tartja, szála már bomolva,
penge fényes rá rozsda nem költözött.

Vajon a gyertya meddig világít,
karmos újak mikor nyúlnak érted?
Hurkolnál szálat de el nem éred,
csak a múltó perc az ami számít.

Még hallod ott belül, hogy üt az óra
egy dallam szól benned: halleluja...

Kép: Pinterest

Mint sors építette...

mint sors építette élet-elemek
de a tetején ott a fényes jövő
a kavicsok is egyre kisebbek
mint ahogy lassan elfogy az erő

ha masszív az alap egyensúlyt tart
haladhatsz bátran a célod felé
elfolyó perced mint parttalan part
mosolyod talán csak a látszaté

apró kavicsok és néhány nagyobb
a vágy benned mindig újra éled
alkonyi napkorong lágy fénye jobb

mint harsogó tüzes végítélet
az alkonyi órán még lát a szemed
egy tiszta fényt mely világít csak neked

Kép: Pinterest

Mint szerte áramló...

mint szerte áramló sugárnyaláb
fény tör át a szürke felhők között
vöröslő égbolt nyújt ilyen csodát
egy arc tekint rám a fények fölött

mint befutott festő hófehér vásznon
természet fest most csodás képet fenn
lenn lágy hullámú víztükör ágyon
a tükörképe csendben megpihen

a szürkéségből feltörő fénynyaláb
mint pokolból szabadult tiszta lélek
most felfelé tör nem adja alább
int az öklét rázó szürkéségnek

vérvörös égalj még harcokat ígér
a szürke alak fenn majd miről mesél

ajánlás

herceg mindig hazudnak az álmok
megélni szeretnék csodás dolgokat
látványból magamnak képet alkotok
megbocsájtja majd tékozló szavamat
a lét ha ütött az utolsó óra
visszatérek végre a csillagokba

Kép: Pinterest

Miért kell mindig...

Miért kell mindig a rosszat látni,
hiszen így minden sivár, rideg.
Talán az élet nem mindig szmájli,
de csodákat szór néha elébed.

Mért alvad vér a járdaszegélyen,
mért csattan el néha egy pofon?
Házak faláról lefolyik lassan
a közöny, míg az életről álmodom.

Tört válaszok a foszladozó csendben,
mosolygó arccal hátulról döf beléd,
apró újságcikk lesz a rendben:
ha kitárt karral elszólít az ég.

Elvetélt álmok halványuló emlék,
síron...talán virág...az élet ennyit ér?

Kép: Pinterest

Egy falevél csupán...

egy falevél mint emlékek sora
lenyomatot hagy a mindennapokon
ha átcikázik néha az agyadon
nem érheti el a feledés pora

egy levél csupán lemásolta sorsa
szürke folt csupán egy fehér anyagon
most is mint annyiszor ha hagyom
megérint a lét kegyetlen varázsa

egy sóhaj száll tova a világba
aprócska az élet és olyan rövid
hiába nyomod a gázpedált tövig

nem segít rajtad csak itt a mába'
lesz meg neked a jövőd ígérete
küzdesz harcolsz és mit érsz el vele

ajánlás

herceg miért ez a sok küzdelem
hogy oly sokszor élni sincs már erő
teszed a dolgod vágyad reménytelen
de menni kell mert vár már a jövő

Kép: Pixabay

Még zöldell minden...

virágok kelyhe még illatot áraszt
végéhez közeledik lassan a nyár
a nap ereje még pihenni bágyaszt
tested a hűvösre az esőre vár

horizonton néha feltűnik az ősz
csak egy pillanatra és el is illan
a nyár melege mint egy igazi csősz
óvja védi jussát csak szeme villan

még zöldell minden de itt ott már sárga
ruhában a színek levélnek álcázva
hivatalosan az ősz még messze van
izzasztó a nap nem játszik pajkosan

a szél, esőért rimánkodik a föld
kókadunk lassan mint a vágott virág
de a sárgák között még sokkal több a zöld
pár nap a természet lassan őszre vált

Kép: Pixabay

Lellei emlék

már a csend matat itt a sarokban
még vörös fényt dob az égre az est
fátyolos emlékek sora agyamban
távoli tájakról képeket fest

villódzó fények az ott a túlpart
közöttünk sima víztükör:Balaton
sötétbe olvad lassan a vízpart
messze jár innen a gondolatom

csak képernyő világít itt előttem
lassan szövöm most a mondatokat
vár az élet e késői időben
hisz hozza a szél a vidám zajokat

nyüzsög a város apraja nagyja
csepereg néha van aki feladja

Kép: Pinterest

Ha úgy érzem...

mint dézsából ömlő virágözön
az életemen én úgy örködöm
mintha nem születhetnék újra
csak hamu rakódna a hamura

színes virágok színes az élet
tettre sarkall az emberi szemlélet
rajtam is múlik milyen lesz végül
színpompába a szem is beleszédül

kontrasztot jelent az egységes zöld
virág és fűillat mindent betölt
fény és árnyék játszik néha bennem

ha úgy érzem legyőz a sorsom engem
dézsából ömlő élet-virágözön
segít a sorsom csodás életöröm

Kép: Pinterest

Mint virtuális szörny

telefonod nélkül tényleg nincs ma élet
technika világa beszippant elnyel
beszéd elnémul már szűken méred
lerendezel mindent egy sms-el

virtuális világ élő már a gép
kiszívja agyad minden pórusát
de a legújabb kell érzed még és még
már csak a géped karja ölel át

mint virtuális szörny valóság foka
arcod helyén is már csak ő látszik
karok csápok megsemmisítő hada

fonódik rád már csak fénye világít
silányít géppé pedig ember voltál
szavad sincs már hiába sikoltanál

Kép: Pinterest

Sötét a világ

sötét a világ és sötét az élet
sötétben sötétben sötétben élek
szeretnék ölelni egy vidám dalra
kimenni futva a fényes szabadba

feledni mindent mindent ami fáj
látni hogyan zöldül újra a határ
színes szalagokat tűzni zászlómra
hirdetni hogy már nekem szól a nóta

csendben átölelni majd a világot
mosollyal éltetni a szabadságot
hittel dogma nélkül bízni magamban

csak egy harcos vagyok a forgatagban
súlyom lelkem sehova sem szállhat
csak töröm csak zúzom a koponyákat

ajánlás

herceg mondd miért a szüntelen harc
hisz a földi élet nem egy ócska sarc
a lélek szabad csak de a test a rab
hagyd őt hogy éljen adj fénysugarat
ledobva majd a vértet harci bárdot
a helyes útra...talán...rátalálok

Kép: Pinterest

Vágyat rajzolsz...

fogyó holdsarló beesett arccal
csonttá aszalja a rajzoló kéz
töredékes koponyacsont a hajnal
szem nélküli üreg vajon hova néz

jövőt rajzolsz vagy valóság rezdül
ott most a tollad vékonyka hegyén
talán az ember jajszava pendül
érezvén már hogy milyen koravén

a gondolat hogy megérjük még talán
holdunk kedvesen újra ránk nevet
s nem lesz belőle rémes képzelet

egy ember nélküli föld hajnalán
sápadt fénye kire szór fénymagot
feledve ember alkotta tegnapot

Kép: Pinterest

Néha egy tükör...

Tiszta a kép ahogy átlátszik csendben,
a mögöttes hagyott már megtett út
és őszülő táj ahogyan rendben,
festett szegély mellett lágyan körbe fut.

Simának látszik bár nem volt az mindig,
talán a tett az ami nem látható.
Ember és út mit megélt már eddig,
nem tudni lesz e majd új forduló.

Néha egy tükör kell az asztalra,
lásd ha belenézel honnan is jöttél,
hogy tiszta szívvel gondolhass arra,
mindig mindenkor emberként éltél.

Lehet az utad göröngyös vagy sima,
ha ember voltál, vagy, leszel majd újra.

ajánlás

Herceg, az út csak kanyarog előttem,
mit mögöttem hagytam emlék csupán.
Táltos-idő vágtatott el fölöttem,
élem az életem csak így lazán.

Nincs ok arra, hogy leszegjem fejem:
bízom magamban, kedves hercegem...

Kép: Pinterest

Mit látok én ha...

mondd vajon mit látok én ha nézek
sima víztükrön felsejlő képeket
összetört álmot vagy a jövőmet
kegyelmet nem adok és nem is kérek

erősnek látszok vagy félénk gyáva
lesz a kép mi visszanéz majd rám
vagy mégsem azt látom amit talán
szívesen hagynék majd az utókorra

megborzong a víz és hullámot vet
apró fodrok indulnak a partra
még elmélázok csak egy pillanatra
partot ért hullám töri meg a csendet

képzelet szárnyán minden enyém
csak hiú ábránd egy kósza sarki fény

ajánlás

herceg az álmok mondd mért hazudnak
mákonyt cseppentve megszűnt akaratra
új szárnyat ígérve hív szállni újra
zuhanás fájdalmas ha kikacagnak

Kép: Pinterest

Előrevetítve...

vészterhes idő vasfoga roppan
koponyacsontból üvölt a jós talán
vekker zenéje tétován koppan
zsoltár nyúlik el az idő korpuszán

szűkülő szemmel rám mered egy arc
rózsák között sem terjed kósza illat
élet idő enyészet végtelen harc
szürkébe fordul a múltó pillanat

festett madonna nézi bánatod
az óra könnyörtelen körbe jár
indák sora húz le megláthatod
a pusztulást mely mindenkire vár

előrevetítve rajzolt a kép
romlás virága mégis csoda szép

Apokalipszis
Kép: Pixabay

Talán csak rémítés...

teremtés hibáját szűköli az élet
fürdetővízzel elszállt a gyermek is
kimondani azt mit gondolok nem félek
talán csak rémítés az apokalipszis
a gödör mélye nem old meg semmit
törött tükörben ott a halál maga
mi megóv és fenntart csupán a hit
isten benned és a pokol jajszava

isten benned és a pokol jajszava
mi megóv és fenntart csupán a hit
törött tükörben ott a halál maga
a gödör mélye nem old meg semmit
talán csak rémítés az apokalipszis
kimondani azt mit gondolok nem félek
fürdetővízzel elszállt a gyermek is
teremtés hibáját szűköli az élet

Kép: Pinterest

A múltó idő

a lépcsősor a végtelenbe vezet
gyermekként lépsz az első fokokra
mint letűnt korok egykor míves szobra
bomló óra mutat múltó perceket

ahogy haladsz egyre magasabbra
a gyermekkorod már egyre távolabb
órából néha lehullik egy darab
így tűnik el a pillanat hatalma

ahogy közeledik a végső cél
fogy a pillanat a perc az óra
sietős léptek válnak baktatóra
izmod sem a régi már nem acél

ott az utolsó lépcsőfok előtt
már nem érzékeled az elmúlt időt

Kép: Pixabay

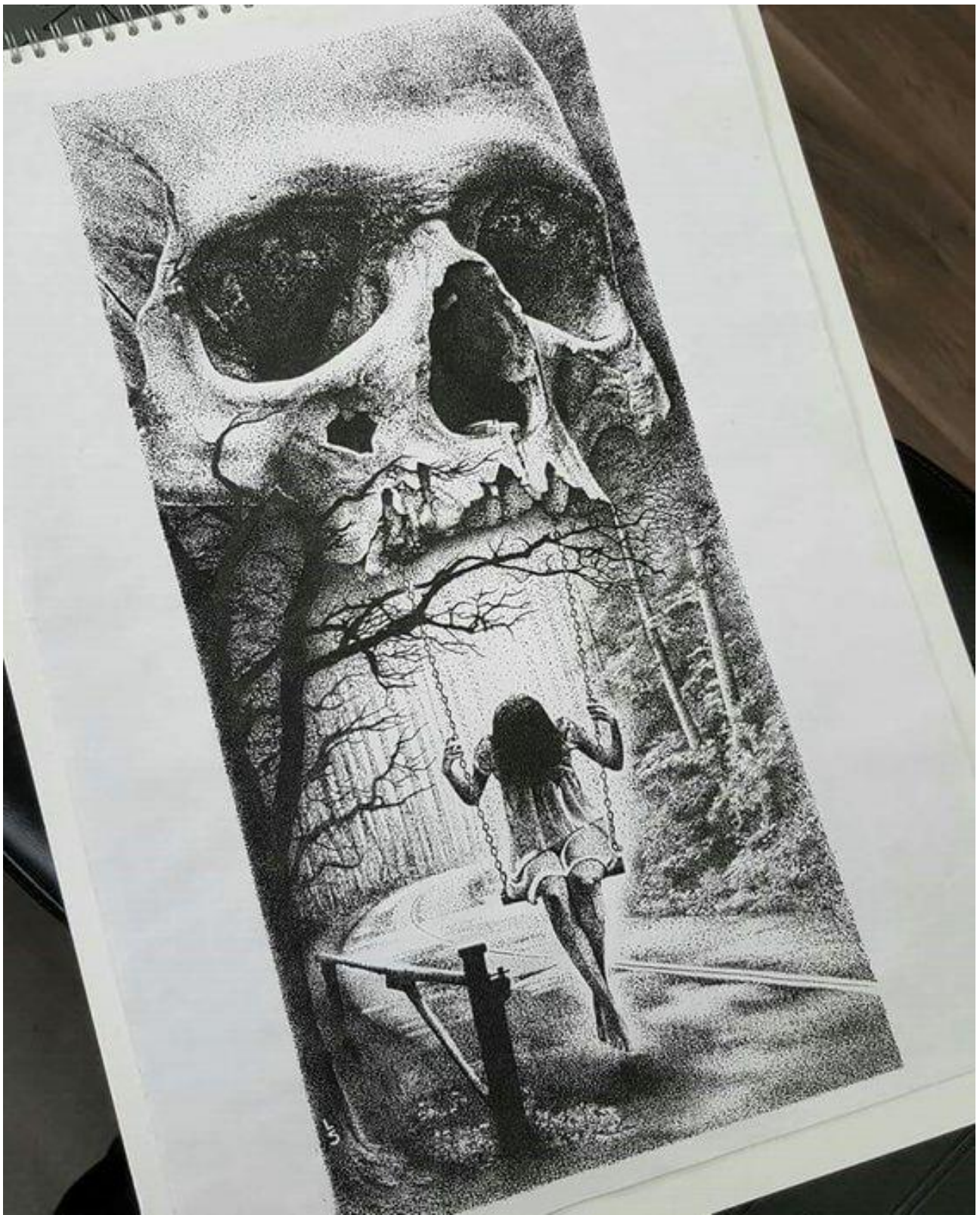
Időfoga tépte...

csillagzatod ki tudja mért lett ilyen
tomboló viharban napokon át
megszületni...minek...oly jó odabenn
isten fogai közt őrlődik a más

borúra derű gyermek született
a föld gyomra már hangosan korog
megváltó lelkén elvetélt csendben
a csontdaráló sebesen forog

időfoga tépte hús áldozat
lázasan soha nem gyógyuló seb
eredendő bűnök örökös kárhozat
mint a vacsoráját marcangoló eb

még morog rád e veszett bús világ
de te az arcod mindig tartsd a fénybe
csillagzatod mint egyetlen jó irány
reményt küld a vak messzeségbe

Kép: Pinterest

Talán ha lengne...

talán ha lengne most a hintám
ki lökhetne rajta még itt marad
nem lenne néhai anyám s apám
a papíron a tinta már nem szárad

én bárányok után nem kóborlok
és terelgetni sem azokat fogom
nem éneklek dalt bután és sután
csak suttogásra jó újra a hangom

tágra zárt szemmel befelé nézve
üvöltő zajban a csend szót emel
mint jézust feszítenek majd keresztre
üvölthetsz de sorsod már nem felel

ha minden és mindenki megtagad
éld túl a krízist szeresd magad

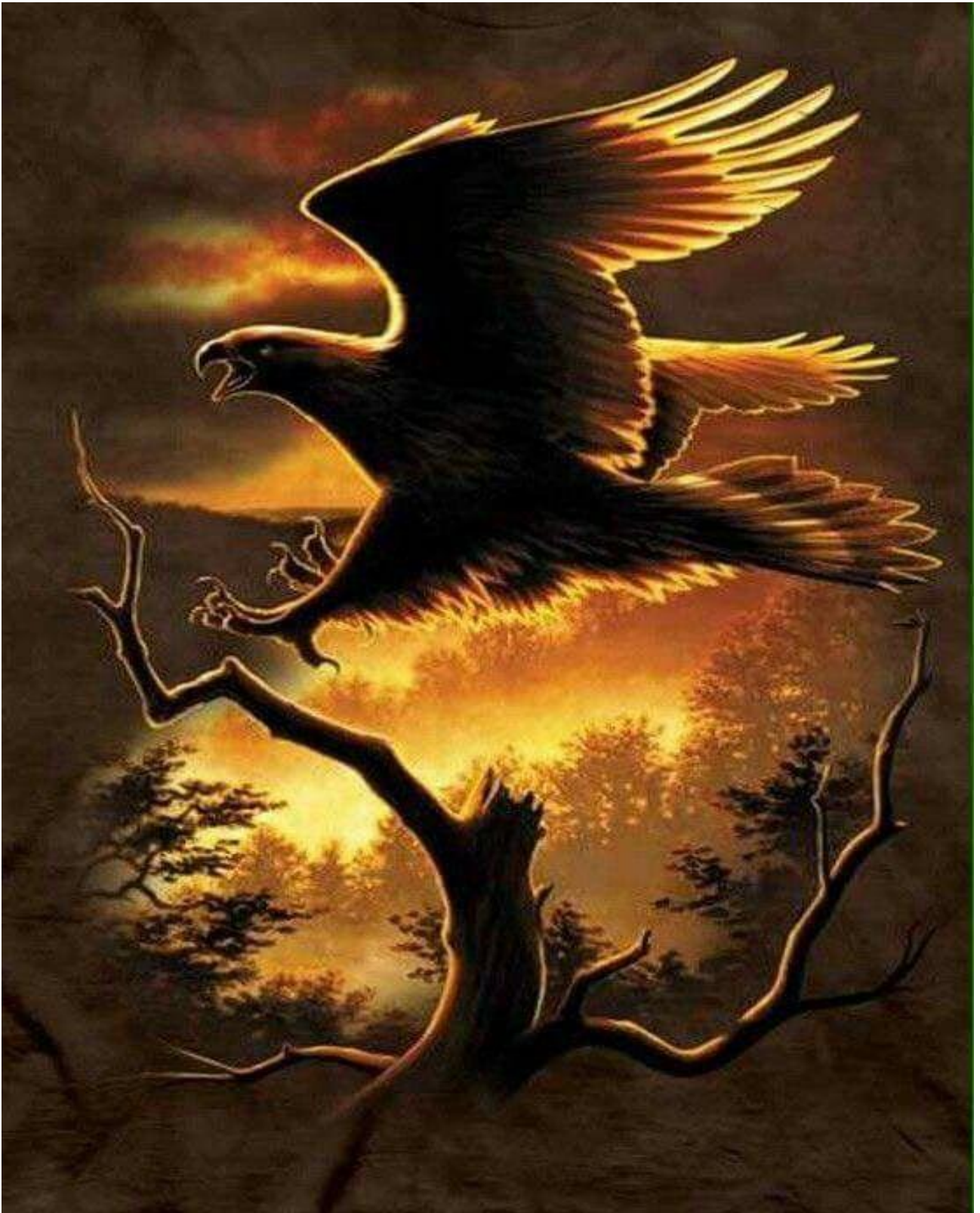
Kép: Pixabay

Fekete fehér

„Dominó ez az éj, e csillag-
pöttyös fekete csontlapok:
holt fiam játéka, mit Isten
asztalán szép sorba rakott.”
(Baka István: Rekviem-töredék)

fekete fehér apró lapok
a sors épp egy dominót rakott
elém melyre nem volt folytatás
borult a játék valami más
ami most igazán kell nekem
mi az nem tudom de keresem
a hitem megvan azt jól tudom
mert játszom a lélekhúrokon
csak ősi egyszerű zenéket
mit rég sámándobok kísértek
imát kántálva magas égre
hogya szellem-sas elkísérje
oda ahol a szép szivárvány
isten tenyerén várhat reám...
de szárny nélkül repülni mégse
tudok oda a magas égbe...

fekete fehér apró lapok
a sors egy új dominót rakott
elém erre nem volt válaszom
töröm az agyam gondolkodom

Kép: Pinterest

Már sólyomszárnynon...

már sólyomszárnynon suhan az éjjel
aprócska álmok halmaza mozgat
majd zilált aggyal nézhetek széjjel
reggel ha újra kisütött a nap

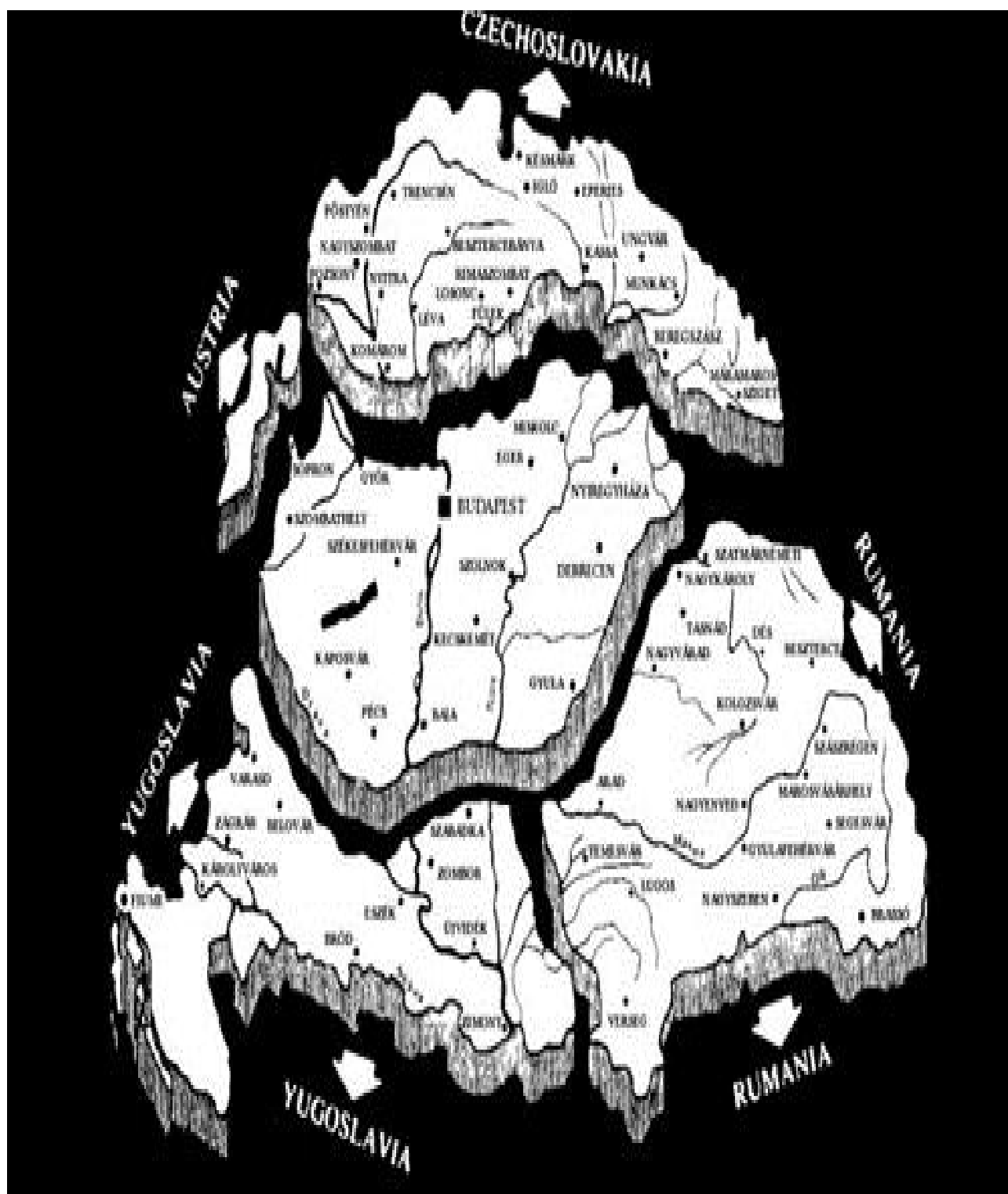
széttört álmokkal mozgalmas az éj
verítékben úszik paplan és párna
keserű már a könnybe fulladt kéz
ablakot nyit egy másik világra

megtörni csendben nem lehet a cél
olykor a zaj csak a csendet váltja
szűnni nem akaró reményem acél
jelet metsz a holnap homlokára

eddig béna szárnyam újra felemel
erre sorsom újabb teherrel felel

ajánlás

herceg tudom csak a remény éltet
sorjázva élém újabb vágyakat
talán így nem fog rajtam az enyészet
jelet hagyhatok mutatva magamat
ott abban az utolsó pillanatban
emlékké válok emberi agyakban

Trianon után
 Kép: Pixabay
 Egy kép – két vers

Az ősi jóslat csendben...

cafatokra tépett kicsinyke ország
tépte szaggatta dúlta Trianon
nagyságát őrzi még a timpanon
átlépett rajta a fejlődő világ

belső háború dúl megosztott a nép
egymást mocskolja most is az ellen
miközben „keresztény” itt a szellem
a megbocsájtás már rég nem erény

hazugság fátyla takar be mindent
a győztes üvölt rút szitkokat szór
az országból kiűzné a többi lakót
magyarok istene elhagyott minket

az ősi jóslat csendben kibomlik
a tépett virág sarjaszt majd új tövet
ír talán hazánkra új fejezetet
egy szívből a testben vér áramlik

akkor nem lesz már jobb és baloldal
egy test lesz és szélesre tárt karok
e nép újra egymásra találhat ott
hol Árpád sírját rejti a hegyoldal

Ki tudja...

ki tudja mi csörgedezik bennünk
tisztá vér vagy csak ádáz gyűlölet
magyar vagyok magyar itt a népünk
ki egymást mocskolva mond igent nemet

mi egyiknek öröm és boldogság
a másiknak csupán veszejtő gödör
párbeszéd nincs de rút az álnokság
s a kéz helyett csupán a szél söpör

szóvirágok nyílnak szórnak illatot
mákonya igazán kábít opálos
vakhitben fogant imára váltott
hossannát üvölt a falu és város

átkokat kiált most is a „másokra”
megbélyegez bár nem utadat járja

ajánlás

herceg az ember mért ily silány lélek
félelmet látsz szemében ha kéred
igazáért szálljon végre síkra
a megosztott nép együtt megy a sírba

Trianon „szelleme” így fog győzni rajtunk
összefogás helyett magyarra sújt karunk

Kép: Pixabay

Mint kormánya vesztett...

„mint tenger nézel néha önmagadba
néha temetve, néha fölkarva:
mily csillogó! milyen boldogtalan!”
(Gyurkovics Tibor: Tengerész)

mint kormánya vesztett billegő hajót
vad szél terelget a zátonyok felé
vitorlád tépett és látod a valót
minden mire vártál az enyészeté

biztos kikötőt remélt az elme
de kocsmák sorától bűzös a nap
csak ledér lányok futó szerelme
emel fel hitted de megtagadnak

visszanéz reád a koszos üvegről
egy alak ki talán régen te voltál
a létért már nem küzd nem is pöröl
lassan elnyeli a feneketlen ár

a hullámsír átölel és befogad
törött deszkák érik el a partokat

Kép: Facebook

Pillangó-hatás

csillagködök furcsa mámorában
„pillangó hatás” csupán a földi lét
repdesünk e furcsa kavalkádban
nem is sejtve mikor jön a vég

hisz annyi illat virágtól virágra
áramlik bódult pillangók elé
az óra jár percekre találva
mi szállunk tovább a végső cél felé

csöndek tobzódnak néha vad zajokban
keressük mindazt mit még elérhetnénk
mert színek is vagyunk egy nagy játékban
mit emlékek sora tárhat elénk

ha elhagyjuk majd: virágot világot
megoldva már a hiányos válaszok

ajánlás

herceg a válasz miért odaát van
itt meg a kérdések egész sora
csillagködök szeszélyes távlatában
pillangó kavalkád az élet maga
hullik a hímpor törik a szárny is
pillanat az élet te is láthatod
furcsa szeszélyes mint az április
de tavaszt ígérnek jövődő napok

Kép: Pinterest

Mint kannából ömlő...

mint kannából ömlő lágy fényözön
most úgy ölel át a csend engemet
illatok virágok tényleg öröm
hogyan vagyok hogyan élek hogyan élhetek

szerelmek virágok bódító érzés
szépség látványa elnyom minden bajt
oly jó hogy van és lesz visszatérés
ha elhagyom ezt a kék bolygót majd

színes és fehér szürke a háttér
de a fény itt minden sarkot betölt
most pihen a lélek mert a csendért
a nagy zajban már oly sokat böjtölt

hívóként halkan mormolod imádat
tedd hozzá kék bolygó szívből imádlak

Szeged Múzsája
Szeged Glattfelder tér

Fénykép: Berkes László

Vers a szoborhoz

kalapos hölgy te bronzba zárt csoda
nyári hőség vízpermet ködében
mint teremő akarató nimfa
Vénusz születése ősi elemben

mint istennő tekintesz előre
ruhád szegélyén a város maga
patinás legszebbek apró makettje
mint földre applikált égi csoda

hűs permet száll most a nyári légbe*
rajtad a szivárvány szép színe játszik
mint csodás aura úgy fog körbe
a bronz test most szinte élni látszik

ősidőkbe nyúló megfagyott mozdulat
vágyni álmodni suhan egy gondolat

Kép: Pinterest

Mese egy faágról, mely ma fali dísz

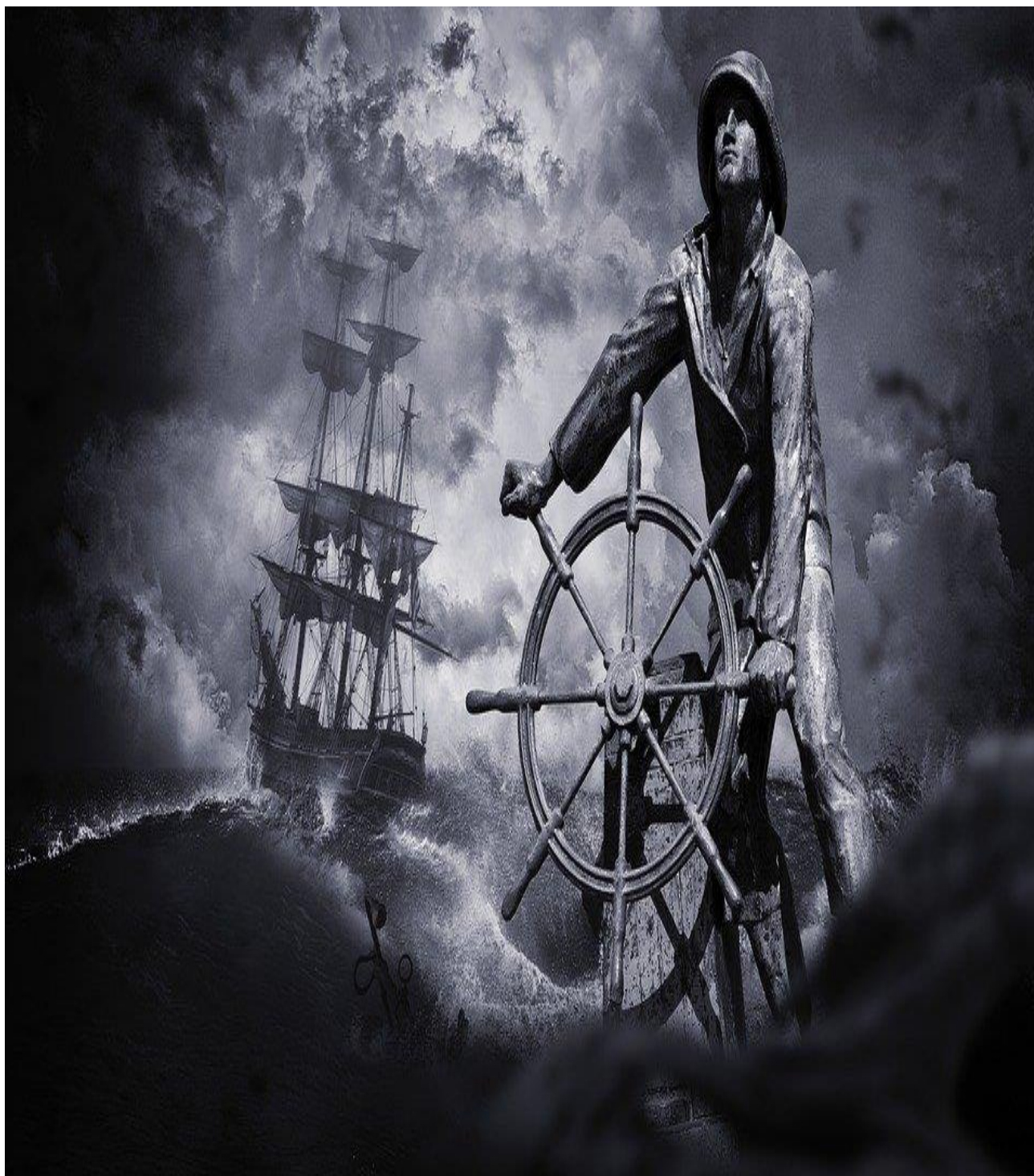
ág voltam egykor egy csodálatos fán
szépen erősödtem vigyázott reám
ágacskáimon zöld levelek sora
néha kismadár pihenni bújt oda

hajladoztam ha fújt a kegyetlen szél
sok levél zizegett és arról mesélt
fél az ősztől mely őt sárgára festi
ág akkor őket végleg elereszti

de vad vihar tört a csodaszép fámra
nyögött a fa mikor üstökét cibálta
letörten feküdtem már a fa alatt
tudtam az életem végleg megszakadt...

de megtalálta ott egy érző lélek
meglátta benne a gyönyörűséget
szépen megmunkálta falra felrakta
ma a szoba éke a kerete tartja

így lett csodás dísz egy halott faágból
természetet csempész a kerti világból.

Kép: Pixabay

Leszel-e emlék...

„...Most merre röpíti hajódat
a szél? Várnak-e még a parton
a lányok, mikor kikötőbe
a vén árbócos végre beér?”
Fehér József: Mondd Szindbád

recseg a padló feszül a kötél
hidd el barátom itt az úr a víz
tengerész te ki hajózni jöttél
utad a tengeren ma hova visz

parton a lányok hiába várnak
rum sem kerül a poharadba ma
tiéd a munka álmok és vágyak
ráncokat mar rád az idő foga

kikötő messze hajód viharban
hullámhegyek merednek most fölé
erősen tartsd a kormányt irányban
csak a sors vezérelhet hazafelé

rumtól „búzló” kikötői kocsmák
az utadról mondd vajon mit mesélsz
lányok karjaiban már más a világ
siratnak-e majd ha kikötőt nem érsz

leszel-e emlék vesztett édes álom
vagy csak a tenger újabb martaléka
Szindbád helyed üres nem találom
hova tűnt el a lét kék madara

ajánlás

mert hajózni kell ha hív a tenger
hogyan partot érsz-e nem tudhatod
herceg ostoba vagy bátor az ember
ha hullámokkal küzd oly sok napot

Kedves Olvasó!

Mottó: Ha leírnám azt, mit megéltem eddig,
S közszádra tenném; gondolom
Nem lennék más, csak egy sült bolond,
Ki sorsát átkozva, dicsekszik!

Talán joggal teszed fel a kérdést: ki ez az ember, aki veszi azt a bátorságot, hogy elismert költők nyomdokain próbáljon haladni és verseket írjon, arról nem is beszélve, hogy azt a nagyérdemű elé tárja. Beavatlak a titokba, a következő néhány sorral, mely nem csak azt taglalja, hogy ki is vagyok egyáltalán, de arra is magyarázatot ad, hogy hogyan kezdtem el, vált mindennapos hobbimmá ez a tevékenység és hova is jutottam vele.

Nevem Hegedűs Gábor és nyugger vagyok. Szeged melletti településen Algyőn lakom! Nem itt születtem, hanem egy Csongrád megyei kis faluban, a valamikor boráról híres Pusztamérgesen 1948 októberében, egy viharos vasárnapi napon! A középiskolát Szegeden végeztem és itt is dolgoztam nyugdíjba vonulásomig. Sok munkahelyem volt, de mindig emberekkel foglalkoztam. Szerettem a kihívásokat!

Már gyermekkorom óta a kedvenc időtöltésem az olvasás. Mindent elolvastam ami a kezembe került. Imádtam a klasszikusok verseit, szavalóversenyekre jártam és sokszor nyertem is, igaz csak újabb könyveket, de én ennek jobban örültem mint az okleveleknek! Csak a Pálmalevelem kikérése és felolvasása – 2014 – óta írogatok. Akkor szembesültem azzal, hogy írni fogok és azóta valóban a hobbim lett! Sokat tanultam és tanulok, mert a versek, novellák írása sem tanulástól mentes foglalkozás. Olyan szinten nem beszélek nyelvet, hogy fordításra is vállalkozzam. Szeretném magam megmérteni, lássam mennyit is ér amit csinálok. Ma már nem csak verseket, de novellákat is írok.

Eddig megjelent E- köteteim melyek megtalálhatók a Magyar Elektronikus Könyvtár „polcain”:

- 2017. Mint tömjénfűst – versek
- 2018. Szárnyszegetten – versek
- 2018. Látnod fényt sírnak – versek
- 2019. Csendfolyamok – versek
- 2019. A Hold mosolya – versek
- 2019. Sziklákon egy fa – versek evokációk és parafrázisok)
- 2020. Hegedűszó...talán az élet – novellák
- 2020. Ahonnan jöttem – versek

Eddig megjelent papír alapú köteteim, melyek támogatással, magánkiadásban jelentek meg:

- 2015. Álmodozások – versek
- 2018. Most szél sodor – versek
- 2019. A pálmalevél – novellák
- 2019. A Hold mosolya – versek
- 2019. Sziklákon egy fa – evokációk és parafrázisok (versek)

Eddig megjelent írásaim – versek és novellák – antológiákban:

- 2016. Poet Antológia – három vers
- 2016. Őszi Pályázat – Irodalmi Rádió – egy vers
- 2017. Poet História X. Antológia – három vers
- 2017. Természet 2017. Antológia – Irodalmi Rádió – egy vers

2018. Kedvesemnek Bálint napra Antológia – Irodalmi Rádió – kettő vers
2018. Álmodból fogantam Antológia – Irodalmi Rádió – egy vers
2018. Szinva-parti sztorik Antológia – Irodalmi Rádió – három vers
2019. A Hold is velünk dalol Antológia – Irodalmi Rádió – öt haiku és öt apeva vers
2019. A világ ezerszínű virág Antológia – Irodalmi Rádió – három vers
2019. Zsebkönyv 7. Sodrásban – Holnap Magazin – tíz vers
2019. Utazók Sci-fi, Fantasy Antológia – Holnap Magazin – egy novella

Az Irodalmi Rádió szerkesztésében kerültek felolvasásra verseim az irodalmi műsoraikban. Verseim a Poet. hu irodalmi oldalon jelennek meg rendszeresen, de jutott már belőle a Holnap Magazinnál, a Verseskönyvnél és az Irodalmi Rádiónál lévő blog oldalakra is.

Jelent meg versem az Algyői Hírmondóban, valamint a pusztamérgesi helyi híreket tartalmazó újságban is.

Eddig elért eredményeim:

2018. Szülőköszöntő Irodalmi Pályázat – Irodalmi Rádió – egy novella II. helyezést ért el.
2018. Ne háborúzz Irodalmi Pályázat – Irodalmi Rádió – egy novella II. helyezést ért el.
2019. Természet Poétája Irodalmi Pályázat – Irodalmi Rádió – kettő vers III. helyezést ért el.
2019. Költők éves értékelése – Irodalmi Rádió – II. helyezést értem el.
2019. Idős-ügyi Tanács Irodalmi Pályázatán Szeged – egy novella I. helyezést ért el.

A saját versek mellett írtam evokációt Mihail Jurjevics Lermontov, Arthur Rimbaud, Paul Verlaine, Baka István, Kicsiny László, Katona Judit, Kálnoky László, Garai Gábor, Radnai István, Marsall László, Petri György, Tóth Árpád, Baranyi Ferenc, Nagy László, Kányádi Sándor, Szirmay Endre, Faludy György, Király Lajos, Rilke Rainer Maria, Stephen Spender, Kosztolányi Dezső, Gyurkovics Tibor, Benjámin László, Parancs János, Petrőczy Éva, Szabó Lőrinc, Király Lajos, Kiss Dénes, József Attila, Sajó Sándor, Charles Baudelaire, Kamarás Klára, Jagos István Róbert, Hajdrik József, Fehér József, Haranghy Géza és még sorolhatnám hosszan az elismert költőket, valamint néhány Poet-os társam verseire. A Poet. hu oldalán megjelenő verseimet, novelláimat, közzé teszem a Facebook oldalamon is. Folyamatosan pályázok megjelenő felhívásokra. Algyő és Pusztamérges érdeklődő közönsége 2018 novemberében ismerkedhetett meg a második, papíralapú verseskötetem anyagával, kellemes hangulatú könyvbemutatón, majd 2019-ben a novellás kötetemmel is megismerkedett Algyő irodalomkedvelő közönsége.

Az elmúlt évben meghívás kaptam a Budapesti Nemzetközi Könyvfesztiválra, ahol a Most szél sodor című verseskötetem és A pálmalevél című novelláskötetem dedikálhattam az Irodalmi Rádió standján! 2019-ben beválogatták a köteteimet az Algyői Értéktár megőrizendő értékei közé. Novellákat is írok a versek mellett, mert vannak olyan gondolatok, melyekhez a vers szűk keresztmetszet, illetve leírva a történetet több oldalnyit jelentene. Ezért próbálkozom ezzel a műfajjal. A bíráló joga – hogy megmarad vagy sülylesztő – már a Te feladatod kedves Olvasóm!

Kedves Olvasó!

Fogadd hát szeretettel ezt a kötetemet is, mely képek ihlette verseim válogatását tartalmazza régebbieket és újakat egyaránt. Remélem elnyeri majd a tetszésedet. Köszönöm szépen, hogy olvastad/olvasod.

Köszönetnyilvánítás:

A kötetet szeretettel ajánlom:

a SZUB Szerviz Kft.-nek,
hisz támogatása nélkül a kötet nem jöhetett volna létre;

Fehér Józsefnek
Aranypenna -és MÍNSZ-nagydíjas,
MANE Életműdíjas író, költőnek
a Magyar Kultúra Lovagjának
aki megtisztelt azzal, hogy a kötet ajánlóját megírta;

Berkes László Barátomnak,
aki a kötet grafikai és szerkesztő munkáit készítette;

Páromnak Veronikának
aki elnézi nekem, hogy szabadidőm az
írásnak szenteljem

Tartalomjegyzék

Ajánló	4
Csak a tavasz hoz	6
Foltok az éjben	8
Süllyedő hajó	10
Hidd el mindennek...	12
Lassan lefoszlik	14
Kérdés	16
Szerelmet súg	18
Fekete szárnyak	20
Az óvó szem	22
A lét a tét	24
Bár egy fatörzsből	26
Ha tudnád	28
Nevem senki	30
Még hallod ott belül...	32
Mint sors építette...	34
Mint szerte áramló...	36
Miért kell mindig	38
Egy falevél csupán	40
Még zöldell minden	42
Lellei emlék	44
Ha úgy érzem	46
Mint virtuális szörny	48
Sötét a világ	50
Vágyat rajzolsz	52
Néha egy tükör	54
Mit látok én ha	56
Előrevetítve	58
Talán csak rémítés	60
A múltó idő	62
Időfoga tépte	64

Talán ha lengne	66
Fekete fehér	68
Már sólyomszárnyon...	70
Az ősi jóslat csendben	72
Ki tudja...	73
Mint kormánya vesztett...	75
Pillangó-hatás	77
Mint kanából ömlő	79
Vers a szoborhoz	81
Mese egy faágról mely ma fali dísz	83
Leszel-e emlék...	85
Bemutakozás	87
Köszönetnyilvánítás	89
Tartalomjegyzék	90
Impresszum	92

IMPRESSZUM

Hegedűs Gábor 2020

Kiadó: Hegedűs Gábor

Grafika: Berkes László

Szerkesztés: Berkes László

Megjelent: e-PUB A/5 ív terjedelemben 93 oldalon

ePUB ISBN 978-615-00-8533-3

A szerző részére minden jog fenntartva!

„csillagködök furcsa mámorában
"pillangó hatás" csupán a földi lét
repdesünk e furcsa kavalkádban
nem is sejtve mikor jön a vég”

